

The Decree Has Been Issued: Can We Change It? {Source Packet}

<p>1. Kings II 20: 1-6</p> <p>In those days Hezekiah fell dangerously ill. The prophet Isaiah son of Amoz came and said to him, "Thus said the Lord: Set your affairs in order, for you are going to die; you will not get well." 2 Thereupon Hezekiah turned his face to the wall and prayed to the Lord. He said, 3 "Please, O Lord, remember how I have walked before You sincerely and wholeheartedly, and have done what is pleasing to You." And Hezekiah wept profusely. 4 Before Isaiah had gone out of the middle court, the word of the Lord came to him: 5 "Go back and say to Hezekiah, the ruler of My people: Thus said the Lord, the God of your father David: I have heard your prayer, I have seen your tears. I am going to heal you; on the third day you shall go up to the House of the Lord. 6 And I will add fifteen years to your life. I will also rescue you and this city from the hands of the king of Assyria. I will protect this city for My sake and for the sake of My servant David."</p>	<p>מלכים ב פרק כ</p> <p>(א) בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לְמוֹת וַיָּבֵא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בֶּן אַמּוֹץ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְקֹוֹק צוּ לְבִיטָד כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה : (ב) וַיֹּשֶׁב אֶת פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְקֹוֹק לֵאמֹר : (ג) אֲנִי וְקֹוֹק זָכַר נָא אֶת אֲשֶׁר הִתְחַלַּכְתִּי לִפְנֵיךָ בְּאֱמֶת וּבְלִבָּב שְׁלֵם וְהִטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי וַיִּבְדַּךְ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גְדוֹל : ט (ד) וַיְהִי וַיִּשְׁעִיחֵהוּ לֹא נֶצַח הָעִיר חָצַר הַתֵּיכְנָה וַדְּבַר יְקֹוֹק הָיָה אֵלָיו לֵאמֹר : (ה) שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל חִזְקִיָּהוּ נְגִיד עַמִּי כֹה אָמַר יְקֹוֹק אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ שְׁמַעְתִּי אֶת תַּפִּלָּתְךָ רָאִיתִי אֶת דְּמֵעֹתֶיךָ הִנְנִי רֹפֵא לְךָ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בַּיּוֹם יְקֹוֹק : (ו) וְהִסַּפְתִּי עַל יְמֶיךָ חֲמֵשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה וַיִּמְכַּר מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶצִּילְךָ וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת וַגְּלוֹתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְמַעַנִּי וְלִמְעַן דָּוִד עַבְדִּי :</p>
---	--

<p>2 BaMidbar 14: 39-45</p> <p>29 In this very wilderness shall your carcasses drop. Of all of you who were recorded in your various lists from the age of twenty years up, you who have muttered against Me, 30 not one shall enter the land in which I swore to settle you—save Caleb son of Jephunneh and Joshua son of Nun. 31 Your children who, you said, would be carried off—these will I allow to enter; they shall know the land that you have rejected. 32 But your carcasses shall drop in this wilderness, 33 while your children roam the wilderness for forty years, suffering for your faithlessness, until the last of your carcasses is down in the wilderness. 34 You shall bear your punishment for forty years, corresponding to the number of days—forty days—that you scouted the land: a year for each day. Thus you shall know what it means to thwart Me. 35 I the Lord have spoken: Thus will I do to all that wicked band that has banded together against Me: in this very wilderness they shall die to the last man."</p>	<p>במדבר פרק יד</p> <p>(לט) וַיִּדְבַּר מֹשֶׁה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד : (מ) וַיִּשְׁכַּמוּ בַבֶּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל רֹאשׁ הַהָר לֵאמֹר הִנְנוּ וְעַלְיֵנו אֶל הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְקֹוֹק כִּי חִטָּאנוּ : (מא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת פִּי יְקֹוֹק וְהוּא לֹא תִצְלַח : (מב) אֵל תַּעֲלוּ כִּי אִין יְקֹוֹק בְּקֹרְבָנְכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ לִפְנֵי אֲיָבִיכֶם : (מג) כִּי הָעַמְלֹקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וַיִּפְלְתֶם בְּחָרֶב כִּי עַל כֵּן שָׁבַתֶם מֵאַחֲרֵי יְקֹוֹק וְלֹא יִהְיֶה יְקֹוֹק עִמָּכֶם : (מד) וַיַּעֲפְלוּ לְעֹלוֹת אֶל רֹאשׁ הַהָר וַאֲרוֹן בְּרִית יְקֹוֹק וּמֹשֶׁה לֹא מָשׁוּ מִקְּרֵב הַמַּחֲנֶה : (מה) וַיֵּרֶד הָעַמְלֹקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם וַיַּקְּתוּם עַד חֲתֻרְמָה : פ</p>
---	--

3.	<p>Kings II 23: 25-27</p> <p>25 There was no king like him before who turned back to the Lord with all his heart and soul and might, in full accord with the Teaching of Moses; nor did any like him arise after him. 26 However, the Lord did not turn away from His awesome wrath which had blazed up against Judah because of all the things Manasseh did to vex Him. 27 The Lord said, "I will also banish Judah from My presence as I banished Israel; and I will reject the city of Jerusalem which I chose and the House where I said My name would abide."</p>	<p>מלכים ב פרק כג</p> <p>(כה) וְכִמְהוּ לֹא הָיָה לִפְנֵי מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל יְקֹוֹק בְּכָל לִבּוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ כְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא קָם כִּמְהוֹ:</p> <p>(כו) אֲדָּ לֹא שָׁב יְקֹוֹק מִחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר חָרָה אַפּוֹ בְּיְהוּדָה עַל כָּל הַכְּעָסִים אֲשֶׁר הִכְעִיסוּ מִנְשֵׁה:</p> <p>(כז) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק גַּם אֶת יְהוּדָה אֲסִיר מֵעַל פְּנֵי כְּאֲשֶׁר הִסְרֵתִי אֶת יִשְׂרָאֵל וּמְאַסִּיתִי אֶת הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֶת הַבַּיִת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי יְהִי שְׁמִי שָׁם:</p>
4.	<p>Yirmiyahu 3:8-10</p> <p>8 I noted: Because Rebel Israel had committed adultery, I cast her off and handed her a bill of divorce; yet her sister, Faithless Judah, was not afraid—she too went and whored. 9 Indeed, the land was defiled by her casual immorality, as she committed adultery with stone and with wood. 10 And after all that, her sister, Faithless Judah, did not return to Me wholeheartedly, but insincerely— declares the Lord.</p>	<p>ירמיהו פרק ג</p> <p>(ח) וַיֹּאמֶר כִּי עַל כָּל אֲדוֹת אֲשֶׁר נִאְפְּהָ מִשְׁבֶּה יִשְׂרָאֵל שְׁלַחְתִּיהָ וְאַתָּן אֶת סֵפֶר כְּרִיתֹתֶיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יָרָאָה בְּגִדָה יְהוּדָה אַחֲרֶיהָ וַתִּלְכֵד וַתִּזְוֶן גַּם הִיא:</p> <p>(ט) וְהָיָה מִקֵּל זְנוּתָהּ וַתִּחַנֵּף אֶת הָאָרֶץ וַתִּנְאֵף אֶת הָאָבִן וְאֶת הָעֵץ:</p> <p>(י) וְגַם בְּכָל זֹאת לֹא שָׁבָה אֵלַי בְּגוֹדָה אַחֲרֶיהָ יְהוּדָה בְּכָל לְבָבָהּ כִּי אִם בְּשִׁקָּר וְאִם יְקֹוֹק:</p>
5	<p>Tractate Berachot 32b</p> <p>R. Eleazar also said: From the day on which the Temple was destroyed the gates of prayer have been closed, as it says, Yea, when I cry and call for help He shuts out my prayer. But though the gates of prayer are closed, the gates of weeping are not closed, as it says, Hear my prayer, O Lord, and give ear unto my cry; keep not silence at my tears</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב עמוד ב</p> <p>ואמר רבי אלעזר: מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה, שנאמר: +איכה ג'+ גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי, ואף על פי ששערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו, שנאמר +תהלים ל"ט'+ שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש.</p>
6	<p>Mishneh Torah: Laws of Fasts, Chapter 1</p> <p>Halacha 1</p> <p>It is a positive Torah commandment to cry out and to sound trumpets in the event of any difficulty that arises which affects the community, as [Numbers 10:9] states: "[When you go out to war... against] an enemy who attacks you and you sound the trumpets...." That is to say: Whenever you are distressed by difficulties - e.g., famine, plague, locusts, or the like - cry out because of them and sound the trumpets.</p>	<p>רמב"ם הלכות תעניות פרק א הלכה א</p> <p>מצות * עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הצבור, שנאמר +במדבר י"ז+ על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות, כלומר כל דבר שיוצר לכם כגון בצורת ודבר וארבה וכיוצא בהן זעקו עליהן והריעו.</p>

<p>Halacha 2 This practice is one of the paths of repentance, for when a difficulty arises, and the people cry out [to God] and sound the trumpets, everyone will realize that [the difficulty] occurred because of their evil conduct, as [Jeremiah 5:25] states: "Your sins have turned away [the rains and the harvest climate]." This will cause the removal of this difficulty.</p> <p>Halacha 3 Conversely, should the people fail to cry out [to God] and sound the trumpets, and instead say, "What has happened to us is merely a natural phenomenon and this difficulty is merely a chance occurrence," this is a cruel conception of things, which causes them to remain attached to their wicked deeds. Thus, this time of distress will lead to further distresses.</p> <p>This is implied by the Torah's statement [Leviticus 26:27-28]: "If you remain indifferent to Me, I will be indifferent to you with a vengeance." The implication of the verse is: When I bring difficulties upon you so that you shall repent and you say it is a chance occurrence, I will add to your [punishment] an expression of vengeance for that indifference</p>	<p>הלכה ב ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן ככתוב +ירמיהו ה' עונותיכם הטו וגו', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם.</p> <p>הלכה ג אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה +ויקרא כ"ו והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי, כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהוא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי.</p>
---	---

<p>7 Mishneh Torah: Laws of Mourning, Chapter 1 It is a positive commandment to mourn for one's close relatives, as implied by <u>Leviticus 10:20</u>: "Were I to partake of a sin offering today, would it find favor in God's eyes?" According to Scriptural Law, the obligation to mourn is only on the first day which is the day of the person's death and burial. The remainder of the seven days of mourning are not required by Scriptural Law. Although the Torah states <u>Genesis 50:10</u>: "And he instituted mourning for his father for seven days," when the Torah was given, the laws were renewed. Moses our teacher ordained for the Jewish people the seven days of mourning and the seven days of wedding celebrations.</p>	<p>רמב"ם הלכות אבל פרק א מצות עשה להתאבל על הקרובים, שנאמר ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה', ואין אבילות מן התורה אלא ביום ראשון בלבד שהוא יום המיתה ויום הקבורה, אבל שאר השבעה ימים אינו דין תורה, אף על פי שנאמר בתורה ויעש לאביו אבל שבעת ימים ניתנה תורה ונתחדשה הלכה ומשה רבינו תקן להם לישראל שבעת ימי אבלות ושבעת ימי המשתה.</p>
--	--

<p>8 Tractate Taanit 30a Our Rabbis have taught: All the restrictions that apply to the mourner hold equally good of the Ninth of Av. Eating, drinking, bathing, anointing, the wearing of shoes and marital relations are forbidden thereon. It is also forbidden</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת תענית דף ל עמוד א תנו רבנן: כל מצות הנוהגות באבל נוהגות בתשעה באב: אסור באכילה ובשתיה, ובסיכה ובנעילת הסנדל, ובתשמיש</p>
--	---

<p>[thereon] to read the Law, the Prophets, and the Hagiographa or to study Mishnah, Talmud, Midrash, Halachoth, or Aggadoth; he may, however, read such parts of Scripture which he does not usually read and study such parts of Mishnah which he usually does not study; and he may also read Lamentations, Job and the sad parts of Jeremiah; and the school children are free from school for it is said, The precepts of the Lord are right, rejoicing the heart</p>	<p>המטה, ואסור לקרות בתורה בנביאים ובכתובים, ולשנות במשנה בתלמוד ובמדרש ובהלכות ובאגדות. אבל קורא הוא במקום שאינו רגיל לקרות ושונה במקום שאינו רגיל לשנות, וקורא בקינות, באיוב ובדברים הרעים שבירמיה. ותינוקות של בית רבן בטלן, משום שנאמר +תהלים י"ט+ פקודי ה' ישרים משמחי לב.</p>
--	---

<p>9 Mishneh Torah: Laws of Fasts, Chapter 5</p> <p>All [the restrictions of] Tish'ah B'Av apply at night as well as during the day. One may eat only as long as it is day. After sunset [it is forbidden to eat], as on Yom Kippur. One should not eat meat or drink wine at the meal before the fast.</p> <p>This is the rite observed by the people as a whole who cannot endure more. In contrast, the rite observed by the pious of the earlier generations was as follows: A person would sit alone between the oven and the cooking range. Others would bring him dried bread and salt. He would dip it in water and drink a pitcher of water while worried, forlorn, and in tears, as one whose dead was lying before him.</p> <p>it is forbidden to wash in either hot or cold water; it is even forbidden to place one's finger in water. Similarly, anointing oneself for the sake of pleasure, wearing shoes, and sexual relations are forbidden, as on Yom Kippur.</p> <p>Torah scholars should not exchange greetings on Tish'ah B'Av. Instead, they should sit in agony and frustration like mourners</p>	<p>רמב"ם הלכות תעניות פרק ה</p> <p>תשעה באב לילו כיומו לכל דבר, ואין אוכלין אלא מבעוד יום, ובין השמשות שלו אסור כיום הכפורים, ולא יאכל בשר ולא ישתה יין ל בטעודה המפסיק בה</p> <p>זו היא מדת כל העם שאינן יכולין לסבול יתר מדאי, אבל חסידים הראשונים כך היתה מדתן, ערב תשעה באב היו מביאין לו לאדם לבדו פת חרבה במלח ושורה במים ויושב בין תנור וכירים ואוכלה ושותה עליה קיתון של מים בדאגה ובשממון ובכיה כמי שמתו מוטל לפניו</p> <p>עוברות ומניקות מתענות ומשלימות בתשעה באב, ואסור ברחיצה בין בחמין בין בצונן ואפילו להושיט אצבעו במים, ואסור בסיכה של תענוג ובעילת הסנדל ובתשמיש המטה כיום הכפורים,</p> <p>תלמידי חכמים אין נותנין זה לזה שלום בתשעה באב, אלא יושבים דוים ונאנחים כאבלים, ת ואם נתן להם עם הארץ שלום מחזירים לו בשפה רפה וכובד ראש</p>
--	---

The Tisha B'Av 5777 Day of Learning is sponsored in loving memory of Ben Blutstein z"l by his family; and in loving memory of Terri R. Mentor z"l by E. Scott and Jackie Menter